

ฉันบาปด้วยหรือ? ฉันรู้สึกว่าคุณดีกว่าที่หลายจากผม
แต่หลายครั้งฉันก็ทำในสิ่งที่รู้ว่าฉันไม่ควรทำ

ทำไม? มนุษย์เรา?

ไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป

AM I
A SINNER?

เพราะว่าทุกคนเป็นคนบาป

และเสื่อมาจากพระ-สิริของพระ-เจ้า (พระ-ธรรม-โรม 3:23)

www.ccmathai.org

ทำไมคนเราไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนบาป

เมื่อเรามองดูสังคมในปัจจุบันนี้ เราจะเห็นปรากฏการณ์อย่างหนึ่งก็คือ... “คนส่วนใหญ่มักจะมองไม่เห็นความผิดของตนเอง แต่มักจะมองเห็นความผิดของผู้อื่น ได้อย่างชัดเจน” หรือ “คนส่วนใหญ่มักจะให้อภัยในความผิดของตนเอง แต่มักจะไม่ให้อภัยในความผิดของผู้อื่น” เช่น “ฉันโกหกได้ไม่เป็นไร แต่คนอื่นห้ามโกหกฉัน”... “ฉันเอาเปรียบคนอื่นได้ แต่ใครอย่ามาเอาเปรียบฉัน”... “ฉันทำผิดกฎหมายไม่เป็นไร แต่คนอื่นห้ามผิดกฎหมาย”... ซึ่งปรากฏการณ์เหล่านี้มักจะมีแนวโน้มทำให้มนุษย์เราส่วนมากไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นคนผิดบาปและไม่ชอบให้คนอื่นมาบอกว่าเราเป็นคนบาปอีกด้วย แต่ความจริงก็คือความจริง นั่นก็คือ มนุษย์เราล้วนแต่เป็นคนบาปทั้งสิ้น ไม่มีใครที่ศีลพร้อม ทุกคนย่อมมีความผิดบาปที่ซุกซ่อนอยู่ภายใน....

เมื่อเราถามถึงเหตุผลของคนส่วนใหญ่ว่า... เพราะเหตุไรเขาจึงคิดว่าตนเองไม่ใช่คนบาป? ก็จะมีเหตุผล 7 ประการดังต่อไปนี้

1. เพราะเขาคิดว่าถ้าไม่ได้ทำผิดกฎหมายก็ไม่บาป

บางคนกล่าวว่า... “ฉันไม่ใช่คนบาป เพราะฉันไม่เคยทำผิดกฎหมาย ขโมยหรือปล้นจี้ใคร”... แท้จริงแล้ว “บาปหรือไม่บาป” นั้นไม่ใช่เอากฎเกณฑ์หรือมาตรฐานทางกฎหมายศีลธรรมที่จารีตอยู่ในจิตใจของมนุษย์ทุกคนมาวัด (โรม 2:15) แน่นอนที่การฆ่าคน หรือการปล้นจี้นั้นเป็นการผิดกฎหมาย และจะต้องติดคุก แต่การอิจฉาริษยา หึงจองหอง โกหก ล้วงประเพณี ฯลฯ ถึงแม้ไม่เป็นการผิดกฎหมาย แต่ผิดศีลธรรมในจิตใจซึ่งนั่นก็คือความผิดบาป... และตามความเป็นจริงแล้ว ในโลกนี้มีใครบ้างที่ไม่เคยทำผิดกฎหมายแม้แต่ชนิดเดียว... ไม่มีเลย!

2. เพราะเขาคิดว่าแค่คิดเท่านั้น แต่ไม่ได้ทำออกมา ก็ไม่บาป...

“ฉันคิดมีเพศสัมพันธ์กับเขาแต่ไม่ได้ทำออกมาจริง ๆ ฉันผิดด้วยหรือ?... เออะ!... ฉันไม่บาปหรอก”... แต่พระคัมภีร์ได้บอกอย่างชัดเจนว่า การคิดชั่วเพียงอย่างเดียวโดยไม่ต้องกระทำออกมาก็บาปแล้ว เช่น ถ้าเราคิดล้วงประเพณีที่เท่ากับเราได้ล้วงประเพณีในใจผู้หญิงนั้นแล้ว (มัทธิว 5:28) ถ้าเราคิดเกลียดคนก็เท่ากับเราได้ฆ่าคนแล้ว (1 ยอห์น 3:15) และเราจะเห็นว่าการทำงานผิดบาปต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ก็ที่เริ่มต้นมาจากความคิดชั่วในใจมาก่อนทั้งสิ้น... เพราะฉะนั้น การคิดชั่วแต่ไม่ได้กระทำออกมาก็ผิดบาปครับ!....

3. เพราะเขาคิดว่าทำบาปเล็กไม่บาป บาปใหญ่ชิบาป

หลายคนคิดว่า “ขโมย 1 บาท ไม่ผิดหรอก... ขโมยเป็นร้อยเป็นพันชิบาป”... “โกหกเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่บาปหรอก... โกหกหลอกลวงใหญ่ ๆ ชิบาป”... ขอลถามหน่อยเถิดว่า ถ้าผมมีน้ำสะอาดอยู่แก้วหนึ่ง แล้วหยดยาพิษหยดเล็ก ๆ ลงไปหยดหนึ่ง คุณว่าถ้ามีใครดื่มน้ำแก้วนั้น เขาจะเป็นอย่างไร?...เขาก็จะต้องตายอย่างแน่นอน ดังนั้นไม่ต้องหยดยาพิษให้เต็มแก้วหรอกครับ! แค่หยดเดียวก็ตายแล้ว เพราะฉะนั้น จากตัวอย่างนี้ทำให้เราเห็นชัดว่า การทำบาปเล็กก็นับว่าบาปเหมือนกับการทำบาปใหญ่นั่นแหละครับ!.....

4. เพราะเขาคิดว่าถ้าไม่มีใครรู้ ก็ไม่บาป...

ถ้าใครคิดเช่นนี้ก็นับว่าคิดผิดไปถนัด เพราะเอาเข้าจริง ๆ แล้วไม่มีใครรู้จริงหรือ?... คนจีนมีสำนวนที่ว่า... “คุณรู้ ผมรู้ พี่รู้ ดินรู้” อย่างน้อยก็มีตัวคุณเองล่ะที่รู้แก่ใจ เช่นนี้แล้วจะยังไม่บาปอีกหรือ?... พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า เมื่อมนุษย์เราทำบาป อย่างน้อยก็จะมีตัวคุณเองพระเจ้า และมารซาตานที่รู้ (ซึ่งมารนี้แหละที่มันชอบเสนอความคิดให้มนุษย์ซ่อนความผิดบาปของตนเอง) เพราะฉะนั้นอย่าคิดว่าเมื่อเราทำบาปแล้วไม่มีใครรู้ก็ต่อไปเลยนะครับ...

5. เพราะเขาคิดว่าฉันไม่ได้ทำอะไรก็ไม่บาป...

“ฉันไม่ได้ทำอะไร ฉันจะผิดได้อย่างไร?...”... ถ้าผมเห็นคนตาบอดคนหนึ่งกำลังเดินไปที่เหว แล้วผมก็อยู่เฉย ๆ โดยไม่บอกไม่เตือนหรือจูงเขาไว้สุดท้ายคนตาบอดก็ตกเหวตาย คุณคิดว่าผมบาปไหม?... (ผมไม่ได้ทำอะไร)... บาปแน่นอนครับ!... ที่ห้องเรียนของเด็กประถมแห่งหนึ่ง เด็กชายคำถามคุณครูว่า “คุณครูครับถ้าผมไม่ได้ทำอะไร ผมต้องโดนลงโทษไหมครับ?...”... คุณครูตอบว่า... “ถ้าเธอไม่ได้ทำอะไรจะถูกลงโทษได้ยังไง?...”... เด็กชายคำจึงพูดว่า “โธ่จ้จ้ง!... ถ้าเช่นนั้นคุณครูอย่าตีผมนะครับ เพราะผมไม่ได้ทำการบ้านมาครับ!”... “เสี่ยะ!” พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่า... “ผู้ใดรู้ว่าอะไรดี สมควรทำแต่ไม่ได้กระทำให้บาป” (ยากอบ 4:17) เพราะฉะนั้นถ้าเรารู้ว่าสิ่งใดควรทำแต่ไม่ทำก็บาปครับ!...

6. เพราะเขาเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่น

สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ทำให้หลายคนคิดว่าตัวเองไม่บาปก็คือ เขาเอาตัวเองไปเปรียบเทียบกับคนอื่นที่เขาคิดว่าบาปกว่าตัวเขา... แน่แน่นอนเมื่อเป็นเช่นนี้ เขาก็ย่อมคิดว่าวันยังค่ำ แต่ถ้าเขาลองเอาตัวเองไปเทียบกับคนอื่นที่ดีกว่าเขา เขาก็จะเห็นว่าตนเองนั้นมีบาปอย่างแน่นอน...

7. เพราะเขาบอกว่า “ฉันได้ตั้งใจที่จะทำดีแล้ว ต่อไปฉันจะไม่ทำผิดอีก เพราะฉะนั้นฉันไม่ใช่คนบาปอีกต่อไปแล้ว”...

หลายคนเคยทำผิดพลาดในอดีตแต่ต่อมาก็นึกตนและเริ่มกระทำแต่ความดี ก็เลยคิดว่าฉันเป็นคนดีแล้ว แต่เขาจะเป็นคนดีได้เหมือนกับที่เขาคิดหรือ?... แล้วความผิดบาปที่เขาทำมาในอดีตนั้นห่าจะทำยังไง?... จะแก้ล้างลืมหือให้มันผ่านไปง่าย ๆ หรือ?... เขาจะสามารถลบล้างความผิดให้ตนเองได้หรือ?... สมมุติว่ามีคนหนึ่งได้ทำผิดกฎหมาย แล้วถูกนำตัวมาขึ้นศาล ถ้าหากเขาบอกกับผู้พิพากษาว่าอย่าเอาผิดเขาเลย เพราะตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเขาจะไม่ทำผิดอีก เขาจะทำแต่ความดี คุณคิดว่าผู้พิพากษาจะทำตามที่เขาขอร้องหรือ ไม่มีทาง!.... แต่เขาจะต้องลงโทษอย่างแน่นอน.... เพราะการที่เขาตั้งใจว่าจะไม่ทำผิดอีกนั้นไม่ใช่หมายถึงว่าเขาเป็นคนดีแล้ว เขาก็ยังมีคดีติดตัวอยู่.....

จากข้างต้นนี้ทำให้เราเห็นว่า ไม่มีใครในโลกที่ไม่เคยทำบาป แท้จริงแล้วถ้าเราลองส่ายซ้อในการสำรวจชีวิตของตัวเองที่ผ่านมา เราก็จะเห็นว่า เรามักจะทำในสิ่งที่เรารู้คืออยู่แก่ใจว่าไม่สมควรทำ นับครั้งไม่ถ้วน....ดูที่ตาของเราเราก็ปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เราได้ใช้ตาของเราในทางที่ผิด มองในสิ่งที่ไม่สมควรมอง เราใช้สายตาเหยียดหยาม ดูถูก ฯลฯ และเมื่อเราฟังคำพูดที่ออกมาจากปากของเรา เราก็จะพบว่ามามีคำพูดหลายคำที่เราพูดไม่ดี ใช้คำพูดทำร้ายคนอื่น นินทา โกหก พูดคำหยาบ พูดเสียดสี ฯลฯ คุณมือคู้ของเราซิ!... ลองถามตัวเองดูซิว่า มือคู้ของเราไม่เคยขโมยหรือ? เราไม่เคยหยิบฉวยสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของตนเองเลยหรือ?... ใจเราซิครับ! เรามีความคิดที่สกปรกคิดไม่ได้ อิจฉาริษยาต่อคนอื่น ฯลฯ... ซึ่งจิตใจของมนุษย์เราจะเก็บซ่อนความคิดผิดบาปไว้อย่างมากมาย โดยที่คนอื่นมองภายนอกก็จะไม่รู้เลยว่าเรามีบาปมากแค่ไหน แต่พระเจ้าทรงทอดพระเนตรเห็นถึงจิตใจภายใน ดังนั้นพระองค์จึงทรงทราบถึงความคิดบาปของเราทุกประการ... และนอกจากความบาปที่มนุษย์ได้กระทำกันอยู่ทุกวันนี้แล้ว ยังมีความบาปใหญ่หลวงอีกอย่างหนึ่ง นั่นก็คือ “การปฏิเสธพระเจ้าผู้ทรงสร้างเขาขึ้นมา” ทำไมจึงนับว่าเป็นบาปใหญ่หลวงล่ะ?... คุณลองคิดดูซิว่า ถ้าผมเลี้ยงลูกจนโต แต่ลูกไม่เคยมีจิตใจที่ขอบคุณหรือมีการกระทำที่แสดงถึงการสำนึกในพระคุณของพ่อแม่แม่แต่หน่อย ทั้งยังไม่สนใจพ่อแม่อีกด้วย คุณคิดว่าบาปไหม?... เช่นเดียวกันพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างมนุษย์ขึ้นมา และได้ทรงประทานอากาศ น้ำ อาหาร รวมทั้งทุกสิ่งในโลกให้แก่มนุษย์เพื่อที่จะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้... แต่มนุษย์เรากลับหาได้มีจิตใจที่จะขอบพระคุณหรือสำนึกในพระคุณของพระองค์แม่แต่หน่อย มีหน้าซำยังปฏิเสธพระเจ้าและต่อต้านพระองค์อีกด้วย นี่จึงนับว่าเป็นบาปอย่างใหญ่หลวง... แท้จริงแล้วลึก ๆ ในใจของมนุษย์ต่างรู้ว่า เมื่อเขาทำบาปก็จะต้องรับการลงโทษ ซึ่งก็เป็นเช่นนั้นจริง ๆ เพราะพระคริสตธรรมคัมภีร์ได้บันทึกไว้ว่าหลังจากที่มนุษย์จากโลกนี้ไปแล้วก็ต้องไปอยู่ต่อหน้าบัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า และรับการลงโทษตามการกระทำของแต่ละคน และในที่สุดก็ต้องทุกข์ทรมานในนรกเป็นนิรันดร์...แต่พระ

เจ้าทรงรักมนุษย์ พระองค์ไม่ปรารถนาให้มนุษย์ที่พระองค์สร้างขึ้นมานั้นต้องพินาศเลยและพระองค์ทรงทราบดีว่า มนุษย์ไม่สามารถที่จะทำให้ตนเองพ้นจากบาปได้โดยวิธีใด ๆ เพราะฉะนั้นมนุษย์จะต้องรับโทษสถานเดียว โดยเหตุนี้พระองค์จึงได้ประทานหนทางในการช่วยมนุษย์ให้พ้นจากบาป โดยการให้พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาเป็นผู้รับโทษบาปแทนมนุษย์... พระเยซูคริสต์ได้ทรงมาบังเกิดในโลกนี้เมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว ซึ่งพระองค์ไม่เคยทำบาปเลยแม้แต่หนึ่ง พระองค์จึงไม่สมควรต้องรับโทษเลย แต่พระองค์ทรงยอมถูกตรึงจนกระทั่งสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนก็เพื่อไถ่ความผิดบาปให้แก่มวลมนุษยชาติ ดังนั้นหากผู้ใดที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนผิดบาป และขอให้พระเยซูคริสต์ทรงช่วยเหลือ พระองค์ก็จะทรงรับโทษบาปแทนเขาทันที... เมื่อเป็นเช่นนี้เขาก็ไม่ต้องรับการพิพากษาจากพระเจ้าอีกต่อไป แต่เขาจะได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ตลอดไปเป็นนิตย์...

ผู้อ่านที่รัก... อยากให้ท่านได้ทราบว่า พระเจ้าทรงรักท่านจนได้ทรงประทานพระเยซูมาเพื่อรับโทษบาปแทนท่าน...บัดนี้พระองค์ทรงให้ท่านมีโอกาสที่จะรอดพ้นจากการพิพากษาแล้ว อย่าปฏิเสธพระองค์อีกต่อไปเลยรีบรับหันกลับมาหาพระเจ้าเพื่อรับความรอดที่มาจากพระองค์เดี๋ยวนี้เถิด... ถ้าท่านปรารถนาที่อยากจะรับการอภัยโทษบาปจากพระเจ้า ขอให้ท่านอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้...

“ข้าแต่พระเจ้า...ข้าพระองค์ขอยอมรับว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ต่อผู้อื่นบัดนี้... ขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงให้พระเยซูคริสต์มารับโทษบาปแทนข้าพระองค์บนไม้กางเขน ข้าพระองค์ขอเชื่อฟังในพระองค์ตลอดไป...ขออธิษฐานในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน”...

ถ้าท่านได้อธิษฐานตามข้างต้นนี้ด้วยความจริงใจแล้ว ก็ขอให้มั่นใจเถิดว่า พระเจ้าได้ทรงยกโทษความผิดบาปทั้งสิ้นให้แก่ท่านแล้ว และพระองค์จะทรงประทานชีวิตใหม่ให้แก่ท่าน ซึ่งเป็นชีวิตที่สามารถมีชัยชนะต่อความผิดบาปได้อย่างแท้จริง... ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดสติใจ....

ใบตัดสัจใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน "ถ้าไปมอบเงินไปช่วยชีวิตตัวเองกับคนบาป" แล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากจะทำร่วมกับสภากาชาดพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดสัจใจไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15

ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกิต สัทธจิรียาภรณ์ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com